

Република Србија
УПРАВНИ СУД
ОДЕЉЕЊЕ У КРАГУЈЕВЦУ
I-3 У 7057/11
Дана 25.10.2012.године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Љиљане Петровић, председника већа, Олге Петровић и Јелене Ивановић, чланова већа, са судским саветником Драганом Максимовић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца А.А. из ..., ... бр. ..., коју заступа пуномоћник адвокат Милан Стевановић из Чачка, Бате Јанковића 58, ради поништаја решења Управног одбора Фармацеутске коморе Србије у Београду бр. 483 од 01.06.2011.године, у предмету брисања уписа у именик чланова Коморе, у нејавној седници већа, одржаној дана 25.10.2012.године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ ОДБИЈА.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиље изјављена против решења бр. 27 од 04.03.2011.године које је донео Огранак коморе Крагујевац у Крагујевцу, а којим је тужиља брисана из именика чланова Коморе са 31.12.2010.године, због престанка обављања послова дипломираног фармацеута, односно престанка рада-обављање здравствене делатности, док ће се посебним решењем одлучити о одузимању лиценце именованој у складу са законом. Тужиља може сагласно члану 5. Закона о коморама здравствених радника („Службени гласник РС“, бр. 107/2005) поднети захтев за добровољно чланство у Фармацеутској комири Србије.

У тужби, поднетој овом суду, уређеној поднеском од 21.09.2011. године, тужиља оспорава законитост решења туженог и наводи да је тужени погрешно закључио да

постоји прекид у обављању послова дипломираног фармацеута од стране тужиље, обзиром да јој последњи радни дан у 2010.години био 31.12. а први радни дан у 2011. био је 04.01.2011.године, имајући у виду да је период између ова два датума био време државног празника, када се није радило. Сматра да је закон погрешно примењен на њену штету, па је предложила да суд тужбу уважи и поништи оспорено решење или да реши пресудом спор у спору пуне јурисдикције.

У одговору на тужбу, тужени је остао при разлозима образложења оспореног решења и предложио је да суд тужбу као неосновану одбије.

Након оцене навода тужбе, одговора на тужбу, као и списка предмета ове управне ствари, одлучујући без одржавања усмене расправе, јер је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања у смислу члана 33. став 2. и став 3. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09), па испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе у смислу члана 41. став 1. Закона о управним споровима, Управни суд је нашао:

Тужба је неоснована.

Из образложења оспореног решења и списка предмета ове управне ствари произлази да је решењем Фармацеутске коморе Србије у Београду-Огранак коморе Крагујевац бр. 91/1028 од 10.09.2010.године, тужиља уписана у именик чланова Фармацеутске коморе Србије, који се води код Огранка Крагујевац под редним број 228 дана 10.09.2010.године, а из решења истог органа бр. 115 од 27.12.2010.године произлази да је прихваћена пријава тужиље и уписана је у именик чланова Фармацеутске коморе Србије при Огранку Крагујевац промена података, и то промена послодавца тако да се брише ЗУА „Б.Б.“ Чачак са 30.11.2010.године и уписује се самостална апотека „В.В.“ Чачак, почев од 01.12.2010.године. Из списка даље произлази да је тужиља дана 31.01.2011. године обавестила Комору писаним захтевом да је код самосталне апотеке „Pharmaland“ Чачак у којој је засновала радни однос 01.12.2010.године престала са обављањем делатности дана 31.12.2010.године, уз који захтев је приложила копију потврде о пријави и одјави на обавезно социјално осигурање, копију решења Агенције за привредне регистре бр. БП 153921/2010 од 04.01.2011.године и копију радне књижице, а из чега несумњиво произлази да је тужиља престала са радом, односно обављањем послова дипломираног фармацеута – здравствене делатности 31.12.2010.године, и да постоји прекид континуитета обављања послова дипломираног фармацеута од 31.12.2010. до 04.01.2011.године, када је именована засновала ранди однос у ЗУА „Г.Г.“.

Правилно је, по оцени овог суда, одлучио тужени орган када је у поступку у коме није повреда правила поступка од утицаја на решење ове управне ствари, одбио, као неосновану, жалбу тужиље изјављену против првостепеног решења, налазећи да је законито одлучио првостепени орган када је извршио брисање тужиље из именика чланова Коморе са 31.12.2010.године због престанка обављања послова дипломираног фармацеута – односно престанка обављања здравствене делатности, правилном применом одредбе члана 167. Закона о здравственој заштити („Службени гласник РС“, бр. 107/05) којом је, у ставу првом прописано да је чланство у Комори обавезно за здравствене раднике који као професију обављају здравствену делатност, а у ставу другомда се посебним законом уређује оснивање комора, послови коморе, организација и рад коморе, као и друга питања од значаја за рад коморе. Одредбом члана 4. став 1. Закона о коморама здравствених радника („Службени гласник РС“, бр. 107/2005), на који упућује члан 167. став 2. Закона о здравственој заштити, прописано је да је чланство у комори обавезно за све докторе медицине, докторе стоматологије, дипломиране фармацеуте, дипломиране фармацеуте медицинске биохемије, дипломиране фармацеуте специјалисте медицинске биохемије и докторе медицине специјалисте клиничке биохемије, медицинске сестре и здравствене техничаре, који као професију у Републици Србији обављају послове здравствене делатности у здравственим установама и у другим облицима здравствене службе (у даљем тексту: приватне праксе). Одредбом члана 23. став 2. Статута Фармацеутске коморе Србије („Службени гласник РС“, бр. 106/2006, 118/2008 и 5/2010), који је донет на основу члана 29. Закона о коморама здравствених радника, прописано је да члану Коморе престаје чланство и Комори престанком обављања послова дипломираног фармацеута и смрћу.

За своју одлуку тужени орган је дао довољне и јасне разлоге правилном оценом навода жалбе, које у свему прихвата и овај суд, налазећи да је правилан закључак туженог органа да је у поступку који је претходио доношењу оспореног решења правилно утврђено да је тужиља престала са обављањем здравствене делатности - послова дипломираног фармацеута дана 31.12.2010. године и да не постоји континуитет обављања послова дипломираног фармацеута од 31.12.2010.године до 04.01.2011.године, када је тужиља засновала радни однос у ЗУА „Г.Г.“.

Суд је ценио наводе тужбе, који су и наводи жалбе, па је нашао да су исти неосновани и нису од утицаја на законитост оспореног решења.

Имајући у виду све напред наведено, Управни суд је, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиље, применом члана 40. став 1. и став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09), одлучио као у диспозитиву.

Како је тужба одбијена, то нису испуњени услови из члана 43. став 1. истог закона за доношење пресуде у спору пуне јурисдикције.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 25.10.2012.године, I-3 У 7057/11

Записничар
Драгана Максимовић,с.р.

Председник већа- судија,
Љиљана Петровић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ВВ